

FISKERIDIREKTORATET

Reguleringsseksjonen
Postboks 185 - Sentrum
Strandgaten 229
5804 BERGEN

Saksbehandler: Ernst Karl Bolle
Telefon: 90688044
Seksjon: Region Troms forvaltningsseksjon
Vår referanse: 14/12669
Deres referanse: 2014/12315
Vår dato: 13.10.2014
Deres dato: 01.10.2014

Att: Trond Ottemo
postmottak@fiskeridir.no

Elektronisk post

STØRRELSESBEGRENSNING FOR FARTØY SOM KAN FISKE INNENFOR FJORDLINJENE

Vi har lest forslaget om størrelsesbegrensning for fartøyer som kan fiske innenfor fjordlinjene.

Departementet spør etter synspunkter på to forhold:

90 fot alternativt 28 m l.l. som størrelsesgrense for å kunne fiske med notredskaper innenfor grunnlinjene etter sei, sild og makrell

For å kunne fiske etter sei, sild og makrell innenfor fjordlinjene så er det foreslått at fartøyene ikke skal være over 90 fot l.l. alternativt 28 m l.l. Bestandene kan ha kystnær utbredelse eller være å finne i åpent hav fra år til år. Vi tror ikke det er lurt å sette absolutte rigide størrelsesgrenser på fartøyer som må drive må drive utenfor fjordlinjene. Dersom det blir innført en slik størrelsesgrense så bør det være dispensasjonsadgang for større fartøyer til å kunne fiske innenfor fjordlinjene. Uten en slik dispensasjonsadgang så kan en tenke seg at det vil oppstå et stort politisk press for åpning og dispensasjon for større fartøyer dersom bestandene får en kystnær utbredelse. Uroen som kan følge politisk/faglig tjener ikke til å legitimere reguleringene. Dersom en gjennomfører et generelt forbud med dispensasjonsadgang for fartøyer over størrelseslengden så må sikringen av de kystnære bestandene følges opp med et kompakt overvåkningsregime med inspektører og eventuelt puljevis innseiling. Dette har vi erfaring med fra fjordårets sildefiskeri da nettopp dette var situasjonen. Her mener vi selv at vi hadde full kontroll og oversikt over uttak og fiskemønster.

Dersom en velger å innføre en slik ordning med generelt forbud for fartøyer over en viss størrelse til å gå innenfor fjordlinjene så må størrelsesgrensa på fartøyene være 28 m l.l. og ikke den mer alderdommelige 90-fots- grensa.

21 m l.l. som grense for å kunne fiske innenfor grensene etter andre fiskeslag enn torsk med andre redskaper enn snurrevad

Det vi snakker om her er fiske med f. eks line etter sei og hyse. Her mener vi at forslaget bommer dersom hensikten er å verne fjordressursene. Denne driftsformen er basert på at en egner på land. Da er det ikke størrelsen på fartøyene som betyr noe men hvor mye bruk en klarer å sette i havet. Begrensningene er hvor mange egnere en har og dermed hvor mye bruk en er i stand til å vatne. Størrelsen på fartøyene betyr ingenting i denne sammenhengen. Ja ofte kan en større båt med shelterdekk i en slik sammenheng være et drawback reint driftsmessig. De som har båter over 21 m l.l. og som driver et slikt fiskeri har ofte det samme antallet stamper som båter under 21 m l.l. Forskjellen er at de over 21 m l.l. må stoppe på fjordgrensa mens de under kan fortsette innover i fjorden. Det er altså kun størrelsesgrenser på fartøyene som er det som skiller fiske utenfor eller innenfor fjordgrensene. En sorterer ikke mellom bruk av teknologi slik at et lovlig fartøy innenfor fjordlinjene kan fiske med autoline.

Vi trur at et mer hensiktsmessig regime ville være å forby autoline innenfor fjordlinjene uavhengig av størrelse på fartøyene. Dette er fartøyer som fisketrykksmessig øver en atskillig større effekt på kystnære bestander enn det som er nevnt ovenfor.

Departementet er tvilende til at krokbegrensning vil være hensiktsmessig og vanskelig å kontrollere siden nemda har foreslått 10 000 krok som en grense for hvor mye bruk en kan ha i havet. 10 000 krok er mye bruk å egne og å vatne for konvensjonell landbasert linedrift. Krokbegrensningen er derfor ikke hensiktsmessig. Det eneste måtte være dersom en fører videre at autolinefartøyer kan drive innenfor grunnlinjene. Da kunne det være på sin plass å regulere denne driftsformen med krokantall. Kontrollmessig vil det ikke være et noe større problem enn annen brukskontroll så som maskevidde og snurrevadrigging men forutsetningen er at kontrollører må være til stede. I tillegg viser det seg ofte at når regler settes så blir disse stort sett fulgt av aktørene. Slike sovende passive regelverk der aktørene selv forholder seg til disse uten trykk utenfra holder vi oss med i mange andre deler av samfunnet vårt.

Med hilsen

Gunnar Trulssen
regiondirktør

Ernst Karl Bolle
seksjonssjef

Brevet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift

Mottakerliste:

Reguleringsseksjonen

Postboks 185 -
Sentrum

5804

BERGEN